

Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab.

Med denne årgangs første hæfte går det hidtidige Nordisk Tidsskrift for Strafferet ind i en ny fase af sin tilværelse. Overgangen markeres ved ændringer i tidsskriftets navn og redaktion og ved en betydelig udvidelse af dets abonnentkres.

Ved bladets nye *titel* vil man give udtryk for, at dets emneområde ikke alene er strafferet i traditionel forstand, men hele det brede kriminalistiske interesseområde, der sammenfattes under betegnelsen kriminalvidenskab («criminal science», »science criminelle»), herunder navnlig debatten om behandlingsformerne (fængselsvæsen, sanktionslære) og den kriminologiske forskning med dens medicinske, psykiatriske, psykologiske og sociale synsvinkler i relation til kriminaliteten. Der er for så vidt ikke tale om nogen omlægning af tidsskriftets indhold, der længe har været orienteret i kriminalpolitisk og kriminologisk retning. Men den nyere udvikling i lovgivning og teori gør det naturligt mere end før at understrege emnekresens bredde.

Hvad *redaktionen* angår, er posten som tidsskriftets hovedredaktør efter retspræsident *Olaf Haack's* død overgået til undertegnede professor *Stephan Hurwitz*. Samtidig er formanden for den norske kriminalistforening, professor *Johs. Andenæs* indtrådt i redaktionen i stedet for rigsadvokat *Haakon Sund*, der har ønsket at trække sig tilbage. Redaktionen bringer rigsadvokat *Sund* en hjertelig tak for hans mangeårige virksomhed i tidsskriftets tjeneste.

Udvidelsen af abonnentkresen hænger sammen med den glædelige begivenhed, at tidsskriftet fra og med denne årgang er blevet *medlemsblad* for den danske, norske og svenske kriminalistforening, for den sidstnævntes vedkommende foreløbig forsøgsvis for et år. Der forhandles i øjeblikket om muligheden af ogsaa at gøre tidsskriftet til medlemsblad for den finske

kriminalistforening, og man håber at kunne udvide ordningen til også at gælde for den islandske forening.

Det er redaktionens og de pågældende kriminalistforeningers bestemte tro, at den trufne ordning, hvorved tidsskriftet kommer ud til langt større krese end tidligere, vil virke frugtbart ind på dets publikationer og muliggøre, at det bliver et virkeligt centralorgan for nordisk kriminalistisk forskning og drøftelse. Tillige vil man arbejde for, at tidsskriftet også finder vej til krese udenfor kriminalistforeningernes medlemmer. Kriminalistproblemerne berører interesseområder indenfor talrige teoretiske og praktiske fagområder, og det må håbes, at mange læger, pædagoger, socialpraktikere m. v. vil fatte interesse for dets virksomhed og aktivt bidrage til denne.

Fra dansk side vil man gerne udtrykke sin glæde over, at man fortsat har betroet hovedredaktionen i danske hænder. Det siger sig selv, at tidsskriftet i sin egenskab af medlemsblad for et stærkt øget antal norske og svenske abonnenter vil gøre alt for at bringe en ligelig repræsentation af artikler og meddelelser fra hvert af de nordiske lande.

I højere grad end før vil man lægge vægt på at bringe en løbende orientering over den nye kriminalistiske litteratur i videste forstand, tidsskriftsoversigter og kortfattede meddelelser om kommissionsarbejder, møder m. v.

I forbindelse med planerne herom er den danske redaktion trådt i forbindelse med en kres af særlig interesserede kriminalister indenfor dommerstanden, anklagemyndigheden, forsvarerne, politiet, retspsykiaterne m. v., der har påtaget sig som faste medarbejdere at bistå redaktionen med anmeldelse af bøger og tidsskrifter, meddelelse af oplysninger og andre bidrag til tidsskriftet. Samtidig er den danske kriminalistforenings sekretær, landsretssagfører *Jon Palle Buhl* blevet knyttet til tidsskriftet som redaktionssekretær.

Emnevalget og medarbejderskabet vil ikke blive begrænset til de nordiske lande, men man vil i videst muligt omfang søge at orientere læserne om det internationale kriminalistiske samarbejde og i det hele om udviklingen udenfor Norden. Omvendt håber man gennem resuméer på fremmede sprog af vigtigere artikler at knytte en kontakt mellem nordisk og udenlandsk kriminalitetsforskning og kriminalpolitik.

Tidsskriftets nye program fordrer en vis udvidelse af stofmængden og skulle helst også ledsages af en noget hyppigere udsendelse af bladet end efter den nuværende ordning med fire hæfter om året. Indtil videre må det sidstnævnte punkt dog blot være et ønske. Om det skal realiseres, beror først og fremmest på de økonomiske vilkår, der kan sikres bladet. Om de vanskeligheder, der i henseende til disse vilkår møder redaktionens planer om tidsskriftets videreførsel og udvidelse, og om de bestræbelser, der udfoldes for at overvinde disse vanskeligheder, skal dog ikke her aflægges en for læserne trættende beretning.

Stephan Hurwitz.

*

Nordisk Tidsskrift for Strafferet eftertrådte år 1913 Nordisk Tidsskrift for Fængselsvæsen og Praktisk Strafferet med ett, såsom av namnet kan slutas, något utvidgat program. Och nu viker ordet Strafferet i förstnämnda tidskrifts namn för det mer omfattande ordet Kriminalvidenskab. Under sitt nya namn är tidskriften avsedd att bli va ett gemensamt språkrör för de nordiska landens kriminalistföreningar. Som sådant vare tidskriften hälsad såsom ett organ för utredandet och bekämpandet av kriminaliteten i alla dess former, ej mindre då denna bekämpas förmedelst straff än då så sker i andra samhällets reaktionsformer. Denna utvidgning av tidskriftsprogrammet ter sig för mig som en väl motiverad exponent för den allmänna kriminalpolitikens utveckling och bär säkerligen framtiden i sitt sköte.

O. Hj. Granfelt.

*

Siden 1913 har Nordisk Tidsskrift for Strafferet vært bindeleddet ikke bare mellom Nordens strafferettsjurister, men like meget mellom disse og psykiatere, praktiske fængselsfolk, sosialarbeidere og andre med interesse for kriminalistiske problemer. Sammen med Nordisk Kriminalistisk Årsbok fra 1936 av utgjør tidsskriftets 36 årganger et rikholdig kriminologisk og kriminalpolitisk bibliotek, som både praktikeren og teoretikeren kan øse av. Blar man gjennom det register over de første 20 bind som fulgte med som bilag til årgangen av 1933, får man

et sterkt inntrykk av det rike og allsidige innhold, et inntrykk som ville forsterkes om registret ble ført frem til idag.

Fra og med dette hefte kommer tidsskriftet ut under nytt navn og med ny redaksjon. Og samtidig har det funnet sted en annen stor begivenhet i dets historie: Den danske, den svenske og den norske kriminalistforening har alle besluttet å knytte abonnement på tidsskriftet til medlemskap i foreningen, slik at tidsskriftet for fremtiden blir et felles medlemsblad for foreningene. Dermed er avhjulpet den største svakhet ved tidsskriftet i dets gamle form, at lesekreten var for liten, slik at det rike innhold nådde frem til alt for få.

Den Norske Kriminalistforening frembærer sine beste ønsker for tidsskriftet i dets nye skikkelse. Utviklingen har ført til at det gamle navn, Tidsskrift for *Strafferet*, nå føles for snevert, noe som tidsskriftet selv har bidradd til gjennom sin virksomhet. Om den videre vei fremover kan meningene være delte. Måtte tidsskriftet i enda høyere grad enn før bli en livlig børs for utveksling av ideer og erfaringer om den rette behandling av det samfunnsproblem som kriminaliteten utgjør.

Johs. Andenæs.

*

De norska och danska strafflagarna av 1902 och 1930 har utgjort milstolpar på den nordiska kriminalpolitikens väg. I Sverige och Finland med deras 1800-talslagar stod de länge som mönster vid partiella reformer på kriminalrättens område. Islands strafflag av 1940 bygger på den nordiska grunden.

Det nordiska samarbetet inom kriminalpolitiken skapade sig ett fåtal år efter den danska strafflagens tillkomst, vid sidan om den redan bestående Nordisk Tidsskrift for Strafferet, en ny förbindelseled i de nordiska kriminalistföreningarnas årsbok, som sedan 1936 utkommit i fyra enkel- och fyra dubbel-årgångar. Årsboken har kommit att innehålla talrika dokument om det fruktbara, personliga samarbetet mellan Nordens kriminalister i deras föreningar.

Att Nordisk Tidsskrift for Strafferet nu utvidgas till att bliva ett forum för allt arbete på kriminalitetens bekämpande, fallande inom kriminalvetenskapens vida ram, och att tidskriften samtidigt blir ett de nordiska kriminalistföreningarnas or-

gan, är att hälsa med den allra största tillfredsställelse av alla för nordisk samverkan inom kriminalpolitiken intresserade. Att tidskriften kommer att upprätthålla en levande kontakt med de internationella rörelserna för brottsbekämpandet garanteras redan av dess huvudredaktörs klart manifesterade intresse för internationell kriminalpolitik. Denna samverkan bör bli ömsesidigt givande. Nordisk kriminalpolitik har icke enbart att lära av utlandet. Vi bör även låta vår egen stämma höras i det internationella samspråket.

Förenta Nationerna har på sitt arbetsprogram upptagit frågorna om *prevention of crime* och *treatment of offenders*. Man har liksom tappat bort den förut centrala straffidén. Det bör betraktas som ett lyckligt omen för denna tidskrifts framtid att ordet »straff« försvunnit ur dess titel.

Karl Schlyter.